

Hans ja kärry, suuntana Alaska. Matkaan hän on varannut aikaa kymmenen vuotta.

Hans lähti kävelylle, päämääränä Alaska

Askel, toinen, askel, toinen... **Hans** etenee määritetysti Tunturintietä kohti Jounin Kauppa. Kenkä hirtää, on hirtänyt eilisestä saakka. Kinesioteippiä on kulunut. Kaupasta on haettava parempia paikkaustarpeita. Hans astelee tasaista tahtia kaupan pihaan, napsauttaa valjaiden lukot auki, irrottaa itsensä kaksirenkaisesta kärrystä ja hymyilee silmin nähten tyytyväisen näköisenä. Käyn juttusille.

– Tästä minä nautin! Elän omilla ehdoillani, Hans huokaa kaupan jättiporon vieressä.

Hans puhuu vain ruotsia, hän on Ruotsista kotoisin. Tarkemmin sanottuna läheltä Tukholmaa, Märstasta, jossa hän on asunut yli 30 vuotta. Maaliskuun 20. päivä Hans lähti kävelemään kohti Nordkapia.

– Nordkapista suuntaan Norjaan, Tanskaan, Saksaan, Hollantiin, Belgiaan ja Ranskaan.

Ranskasta jatkan laivalla Argentiinaan, sieltä Patagonian halki Ushuaihin, Chileen, Peruun, Equadoriin ja lopulta Alaskaan, Hans luettelee.

– Olen vasta matkani alussa. Elämä, omaisuus ja vapaus, ne ovat reissuni kolme teemaa.

Hansin omaisuus painaa noin 40 kiloa. Sen verran on massaa kärryllä, jota hän vetää perässään. Kärrystä löytyvät korjaustarvikkeet, muutamat uudet lenkkariparit, vaihtovaatetta, ruoanlaittovälineet ja teltta.

– Mitä muuta ihminen tarvitsee? Minulla on kaikki tämä ympärilläni ja voin mennä minne tahansa – elän, näen ja koen. Kuinka monta ihmistäkin olen jo tavannut tällä reissullani! En ole miljonääri, kuten **Bill Gates**, mutta olen äärettömän rikas, Hans hymyilee.

Kärry on Hansille varta vasten rakennettu. Sitä on testattu ja muokattu moneen otteeseen ennen matkaa. Kärryssä on mahdollisimman vähän hajoavia osia. Heikoin lenkki taitaakin olla oma kroppa, joka nyt muistuttelee rakoilla kävelyn raskaudesta.

– Lepään tässä pari tuntia ja jatkan sitten kohti Rauhalaa. Rauhalassa käyn tapaamassa ystäväni sukulaista.

Mikään kiire Hansilla ei ole. Hän arvioi, että matka Alaskaan vie kävelen kymmenen vuotta.

Satu

Hans on kiinnittänyt kärryyn esitteet omasta matkastaan. Niistä on helppo näyttää, mistä on kyse, jos yhteistä kieltä ei satu löytymään.

Esteban Garcian olalla oleva Ori on sinikelta-ara ja Alvaro Patettan kädellä istuva Africa puna-ara. Arat kuuluvat maailman suurimpiin papukaijarotuihin ja voivat elää ainakin 50-vuotiaiksi.

Alvaro Patetta ja Esteban Garcia ottavat African ja Orin mukaan aina kun se on mahdollista. Papukaijat ovat älykkäitä eläimiä, ja ne tarvitsevat paljon virikkeitä ja liikuntaa.

Papukaijojen kanssa ympäri Yllästä

”

Lemmikit tulee pitää kytkettyinä kansallispuistoissa, joten Africa ja Ori kulkevat Ylläksen maisemissa valjaissa.

Kaksi maastopyöräilevää miestä rullaili ohitseni isot lelupapukaijat olallaan heinäkuun hellepäivänä. Kun miehet pysähtyivät Varkaankurun reitillä risteyskseen tutkimaan karttaa, lelupapukaijat kohensivatkin asentoaan, ja toinen oikoi siipiään. Retkeileviä oikeita papukaijoja! Tuli kiire juttusille.

Miehillä oli aikaa pysähtyä kertomaan Euroopan matkastaan. Pyöräilijät olivat San Sebastianissa Espanjassa asuvat **Esteban Garcia** ja **Alvaro Patetta**, papukaijat **Africa** ja **Ori**. Yhteistä kieltä ei löytynyt, mutta Garcia ja Patetta kaivoivat kielenkääntösovellukset esiin puhelimistaan. Africa ja Ori keskittyivät juttutuokion aikana kepinpätkien nakerteluun ja satunnaiseen raakkumiseen.

Africa ja Ori ovat kokeneita reissulintuja

Garcia ja Patetta olivat matkustaneet Suomeen Belgian, Hollannin, Saksan, Tanskan ja Ruotsin kautta.

– Africa ja Ori ovat olleet mukana pyöräilemässä, patikoimassa ja veneilemässä sekä kotimaassamme esimerkiksi Barcelonan ja Madridin kaupunkioissa, Alvaro Patetta kertoo espanjaksi puhelmelleen, joka toistaa asian englanniksi.

Africa on 3-vuotias puna-ara, Ori 4-vuotias sinikelta-ara. Ne ovat Garcian ja Patettan lemmikkejä ja perheen-

jäseniä. Ajatus ottaa papukaijat mukaan matkoille oli Garcian, joka oli aiemmin jättänyt Orin kotiin kuukauden reissun ajaksi. Ori oli hyvässä hoidossa, mutta pahoitti mielensä, kun Garcia oli poissa.

– Papukaijoille kehitty kiinteä suhde omistajaansa, Garcia sanoo.

Tätä nykyä Garcia ja Patetta reissaavat retkipakettiautolla, jossa linnut voivat kulkea mukana.

– Papukaijojen kanssa matkustaessa pitää etukäteen ottaa selvää eri maiden käytännöistä ja lupa-asioista. Ne kun hoitaa etukäteen kuntoon, African ja Orin kanssa matkustamisessa ei ole mitään ongelmaa, Patetta kertoo.

Tilastoja erilaisten lemmikkien vierailuista Suomessa ei ole, sillä EU:n sisäliikenteessä lemmikkejä ei tarvitse ilmoit-

taa, Tullin viestinnästä kerrotaan. Viime vuonna muista maista tuotiin Suomeen koirien ja kissojen lisäksi kolmisenkymmentä muuta eläintä, esimerkiksi frettejä, lintuja ja matelijoita.

Papukaijat tarvitsevat virikkeitä ja lentoaikaa

Lemmikit tulee pitää kytkettyinä kansallispuistoissa, joten Africa ja Ori kulkevat Ylläksen maisemissa valjaissa.

– Sopivissa paikoissa linnut voivat lentää vapaina, ja ne tulevat aina takaisin, Garcia sanoo ja näyttää videon, jolla Africa ja Ori lentävät suurella hiekkakentällä.

– Papukaijat ovat älykkäitä eläimiä ja kaipaavat tekemistä, jotta ne eivät turhaudu, Garcia jatkaa. Hän ja Patetta haluavat levittää tietoutta siitä, että papukaijojen hyvinvointi vaatii mielekästä tekemistä ja liikuntaa.

– Toivomme, että ihmiset ottaisivat papukaijat mukaansa ulos. Tylsistyneet linnut voivat olla aggressiivisia tai nyppiä ja silpoa itseään. Haluamme, että papukaijat voisivat hyvin ja ihmiset voisivat nauttia näiden hienojen lintujen seurasta, he kertovat.

Riikka